

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VIII. Quintum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

nempe ex conferta cum Goliatho pugna; hæc, utpote contraria, à diversis Scripto-
ribus profecta, & in unum ab aliquo compacta opinatur. Verum enimvero non recte
hæc à Disputatore nostro distincta sunt: primum enim citharæ causa venit David ad
Saullem jam intemperis agitatum; tum deinde recrudescencia Philistæorum bella alio
Saulis animum abstraxerunt, ut jam citharista non egeret. Ergo David à Rege dimis-
sus ad patrem rediit, & deinde à patre ad fratres cum cibariis in castra remisissus cer-
tamen iniiit cum Goliatho, eoque interfecto in comitatum demum & regionum asse-
clarum numerum à Saule adscriptus est. Ne cui locus hic esset fraudi præcaverat sa-
cer Scriptor: nam postquam Davidem citharæ cantu Saullem hilarasse dixit, tum ca-
pite sequenti Philistæorum bellum scribens, cum de Davide iterum esset acturus,
David autem, inquit, erat filius viri Ephraim, de quo supra dictum est: vel ut habet
Ebraicum exemplar, Filius viri Ephraim huius, דוד; ut suppleat Lector, quem jam
supra designavi. Deinde: Tribus ergo majoribus secutis Saullem, abiit David, & reversus
est à Saul, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehem. Eum quidem ad se in castra rever-
sus non agnovit Saul: quid mirum vero, in tanto stipantium numero, quem tum vi-
derat cum mentis esset impos, aliter fortasse indutum ac ornatum cum ad Regem
iret ipsius oblectandi causa, quam cum ad fratres in castra.

1. Sam. 17. 12.
& seq.

Tertium ar-
gumentum.

1. tract. Theol.
cap. 9.

1. Sam. 14. 1.

1. Sam. 16. 1.

1. Sam. 14. 4.

& seq.

1. Sam. 16. 5. &

seq.

1. Sam. 14. 9.

& seq.

1. Sam. 16. 11.

& seq.

Quartum ar-
gumentum.

1. tract. Theolo-

gicop. cap. 9.

1. Sam. 7. 13.

V I. In capitibus præterea vicesimo quarto & vicesimo sexto obtrectandi Libri
hujus causam nactus est Theologo-Politicus: rem quippe eandem utrobique, sed ex
variis itidem Scriptoribus, de re eadem diversa sententibus collectam opinatur. Qua-
si ad antiquissimi & sanctissimi Libri dignitatem labefactandam opinionones satis esse
possint. Deinde attendat Lector, & mirabitur conjectoris audaciam. Illic latitat Da-
vid in locis tuisissimis Engaddi: hic in colle Hachila. Illic Saulis speluncam ingressi ad
requisita naturæ summam chlamydem David præcidit: hic dormientis ejusdem in
tentorio hastam & scyphum aufert. Illic Saullem spelunca egressum David blandissi-
me alloquitur: hic Abnerum amarissimis probris incessit. Diversæ sane res, neque te-
mere solius conjectura ductu confundendæ.

V II. Inter septimum etiam caput, & decimum tertium disconvenire ait, quod il-
lic talia legantur: *Et humiliati sunt Philistiim, nec apposuerunt ultra ut venirent in termi-*
nos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philisteos cunctis diebus Samuelis: hic
autem bellicus Philistæorum adversus Israëllem apparatus, vivo etiam tum Samuele,
& ingens Ebræorum terror describantur. Hoc loco sane, ut alias sepe, ac fere sem-
per, Scripturæ sacræ verba perperam accepit Argutor noster: nam in his verbis: *Nec*
apposuerunt ultra, dictio *ultra*, Ebraice *אף*, non semper tempus perpetuum, imo ne-
diuturnum quidem, sed exiguum quandoque significat. Perinde igitur hoc est, ac si di-
xisset: Per aliquod tempus Israëlitem terram non invaserunt. Quod autem subjun-
gitur, per omnem Samuelis vitam manu Dei oppressos fuisse Philistæos, vere id con-
tigit: quotiescunque enim adversus Israëlitas, superflute adhuc Samuele, arma mo-
verunt, magnis cladibus sunt attriti.

Quintum ar-
gumentum.

Hobb. Le-

viath. cap. 31.

1. Sam. 5. 5.

V III. Eodem loco utitur Hobbefius, ut libros Samuelis oppugnet; sed & aliis
etiam, quorum primus extat capite quinto Libri prioris: *Propter hanc causam non cal-*
cant Sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, super limen Dagon in Azo-
to, usque in hodiernum diem: unde effici putat multis post Samuelem annis scripta
hæc fuisse. At meminisse debuerat Hobbefius, quæ de Dagonis simulacro narrantur
illie, Samuele etiam tum adolescente contigisse; Librum autem hunc à Samuele jam
sene fuisse scriptum, ac proinde intervallum satis grande intercessisse, ut merito usur-
pata ab eo fuerit clausula hæc: *Usque in hodiernum diem.* Quoniam autem priora tan-
tum viginti quatuor capita Libri prioris adscriptimus Samueli, reliqua Gado & Na-
thani, quorum ætas longe post Samuelem excurrit, frustra eandem locutionem vi-
cesimo septimo capite, & tricesimo Libri prioris, & sexto posterioris adhibitam ob-
jicit Hobbefius: cum præsertim non valde longum requiratur spatium, ut hæc no-
tatio temporis locum habere possit. Quod supra probavi exemplo Matthæi Evange-
listæ eandem usurpantis, cum de rebus tempore non multum distitis ageret.

1. Sam. 27. 6.

1. Sam. 30. 27.

1. Sam. 6. 4.

Sextum ar-
gumentum.

1. Sam. 7. 15.

V IX. Futile quoque est, quod colligit Hobbefius ex septimo capite Libri primi,
ubi hæc leguntur: *Judicabat quoque Samuel Israëllem cunctis diebus vite sue.* Nempe
vult nonnisi post obitum Samuelis hæc potuisse scribi. At minime hæc ita præcisè
accipienda sunt, uti ab Hobbefio sunt accepta, quasi significet Scriptor sacer per
totum vitæ suæ curriculum Israëlitem Samuelem præfuisse: nam certum est in pueritia
sua jus Israëlitis non dixisse. Ergo commoda adhibenda est interpretatio, nempe ab
obitu Heli Sacerdotis, ad id usque tempus, quo hæc scribebat Samuel, judicia ipsum
inter Ebræos exercuisse; etiam postquam regnum adeptus est Saul: velut cum Aga-
gum Amalecitarum regem, Saulis jussu servatum, in frustra concidit. Favent huic in-
terpreta-